RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.259 van 30 april 2015
in de zaak A. 215.373/XIV-36.323

In zake : 1. XXXXX
2. XXXXX
3. XXXXX
4. XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Geens
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 24 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 138.720 van 18 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 31 maart 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals in het bestreden arrest wordt gesteld, hebben verzoekers meerdere malen de kans gekregen om hun situatie aan de verwerende partij uiteen te zetten in het raam van een asielaanvraag en van aanvragen om machtiging tot verblijf. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt, met verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie, dat de hoorplicht niet inhoudt dat een vreemdeling nogmaals in staat moet worden gesteld om zijn standpunt kenbaar te maken omtrent een te nemen verwijderingsbeslissing indien hij reeds naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar kon maken inzake het al dan niet rechtmatig karakter van zijn verblijf. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt tevens vast dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij nog inlichtingen hadden kunnen verschaffen die de verwerende partij er van hadden kunnen weerhouden toepassing te maken van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en dat zij enkel verwijzen naar inlichtingen die reeds waren opgenomen in hun aanvraag om machtiging tot verblijf. Ook in het verzoekschrift strekkende tot cassatie van het bestreden arrest lichten verzoekers op geen enkele wijze toe wat zij nog hadden willen aanbrengen dat van belang kon zijn voor de strekking van de aanvankelijk bestreden beslissing. Verzoekers tonen niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zou hebben geschonden door er een verkeerde interpretatie aan te geven. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekers wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op800 euro, elk voor een vierde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**